

รายงานการประชุม
คณะกรรมการควบคุมมลพิษ
ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔
วันพฤหัสบดีที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๔
ณ ห้องประชุม ๒๐๒ ชั้น ๒ กรมควบคุมมลพิษ

ผู้มาประชุม

๑. นางสาว มุตตามระ
ผู้ทรงคุณวุฒิ	ประธานการประชุม
๒. นางอรพินท์ วงศ์ชุมพิศ
อธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม	กรรมการ
๓. นายทวีสุข พันธุ์เพ็ง
นักวิชาการสาธารณสุขทรงคุณวุฒิ (ด้านส่งเสริมสุขภาพ)
แทนอธิบดีกรมอนามัย	กรรมการ
๔. นางศรีจันทร์ อุทัยภาส
ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีน้ำและสิ่งแวดล้อมโรงงาน
แทนอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม	กรรมการ
๕. นางดวงตา โล่เจริญรัตน์
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
แทนอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	กรรมการ
๖. นายชัยยา เจริญจิตรธรรม
วิศวกรโยธาชำนาญการพิเศษ
แทนอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง	กรรมการ
๗. นายธานี สืบฤกษ์
วิศวกรเครื่องกลชำนาญการพิเศษ
แทนอธิบดีกรมการขนส่งทางบก	กรรมการ
๘. นางภิญญา จุลินทร
นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ
แทนอธิบดีกรมวิชาการเกษตร	กรรมการ
๙. นางสาวศรินพร สิมหารุ่งเรือง
ผู้อำนวยการกองจัดการขยะของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล
แทนปลัดกรุงเทพมหานคร	กรรมการ

/๑๐.นายสุรพล...

๑๐. นายสุรพล เทียนสุวรรณ
ผู้อำนวยการส่วนระบบการปกครองท้องถิ่น
แทนอธิบดีกรมการปกครอง	กรรมการ
๑๑. นายศุภพร ภูเกษมวางกูร
นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ
แทนอธิบดีกรมเจ้าท่า	กรรมการ
๑๒. พ.ต.ท. สรพงษ์ นาคะโยคี
สารวัตรงานตรวจพิสูจน์มลภาวะ กองบังคับการตำรวจจราจร
แทนผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	กรรมการ
๑๓. นายอิศรพันธ์ กาญจนเรขา
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
แทนเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กรรมการ
๑๔. นายวงศ์พันธ์ ลิ้มปเสนีย์
ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๕. นายจารุพงศ์ บุญหลง
ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๖. นายเอียรชัย ณ นคร
ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๗. นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา
อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ	กรรมการและเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม (เนื่องจากติดราชการ)

๑. ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ประธานกรรมการ
๒. นางนันทวรรณ วิจิตรวาทการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นางสาวสุปราณี กิตติสุภา	องค์การจัดการน้ำเสีย
๒. นางสาวหทัยรัตน์ ลิขิตอนุภาค	องค์การจัดการน้ำเสีย
๓. นายวรศาสน์ อภัยพงษ์	กรมควบคุมมลพิษ
๔. นายอนุพันธ์ อัฐรัตน์	กรมควบคุมมลพิษ
๕. นายรังสรรค์ ปิ่นทอง	กรมควบคุมมลพิษ
๖. นางกัญชลี นาวิกภูมิ	กรมควบคุมมลพิษ

/๗. นายสมชาย...

๗. นายสมชาย ทรงประกอบ	กรมควบคุมมลพิษ
๘. นายเชาวน์ นกอยู่	กรมควบคุมมลพิษ
๙. นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์	กรมควบคุมมลพิษ
๑๐. นางนันทิภา พิทยานิยม	กรมควบคุมมลพิษ
๙.- ๒๐. เจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษ	จำนวน ๑๒ คน

เปิดประชุม เวลา ๑๓.๓๐ น.

วาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งต่อที่ประชุม

เนื่องจากนายโชติ ตราชู ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประธานคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ติดตามการสำคัญเร่งด่วนไม่สามารถเข้าประชุมได้ จึงมอบหมายให้นางสมร มุตตามระ ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ปฏิบัติหน้าที่ประธานการประชุมแทน

วาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓

ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ โดยไม่มีข้อแก้ไข

วาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่องเพื่อพิจารณา

๓.๑ การศึกษาแนวทางการฟื้นฟูห้วยคลิตี้จากการปนเปื้อนสารตะกั่ว

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการควบคุมมลพิษรายงานต่อที่ประชุม สรุปได้ดังนี้

๑. ตามที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ มีมติเห็นชอบให้กรมควบคุมมลพิษดำเนินการศึกษาแนวทางการฟื้นฟูห้วยคลิตี้จากการปนเปื้อนสารตะกั่ว และให้นำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไปนั้น อย่างไรก็ตาม ในวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ ศาลจังหวัดกาญจนบุรี มีคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ ๒๖๕๙/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๒๙๐/๒๕๕๓ เรื่อง ละเมิดความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ชาวบ้านจำนวน ๑๕๑ คน ฟ้องบริษัท ตะกั่วคอนเซนเตรตส์ (ประเทศไทย) จำกัด พิกษาให้จำเลยทั้ง ๗ ร่วมกันชำระเงินค่าเสียหายให้แก่โจทก์ และให้จำเลยร่วมกันขจัดมลพิษที่เกิดขึ้นให้หมดสิ้นไป หากจำเลยไม่ดำเนินการให้โจทก์มีอำนาจกระทำการแทนโดยจำเลยเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ การดำเนินการต้องอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้วย

๒. กรมควบคุมมลพิษพิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินงานโครงการศึกษาแนวทางการฟื้นฟูห้วยคลิตี้จากการปนเปื้อนสารตะกั่ว อาจซ้ำซ้อนกับคำพิพากษาของศาลจังหวัดกาญจนบุรี ที่ระบุให้จำเลยทั้ง ๗ ร่วมกันขจัดมลพิษที่เกิดขึ้นให้หมดสิ้นไป หากจำเลยทั้ง ๗ ไม่ดำเนินการให้โจทก์ทั้ง ๑๕๐ มีอำนาจกระทำการแทนโดย

/โดยจำเลยทั้ง ๗...

จำเลยทั้ง ๗ เป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย จึงเห็นควรชะลอการดำเนินงานโครงการศึกษาแนวทางการฟื้นฟูห้วยคลิตี้จากการปนเปื้อนสารตะกั่วที่กรมควบคุมมลพิษจะดำเนินการไว้ก่อน และขอทบทวนมติคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ ที่เห็นชอบให้กรมควบคุมมลพิษดำเนินการศึกษาแนวทางการฟื้นฟูห้วยคลิตี้จากการปนเปื้อนสารตะกั่วและนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

ที่ประชุมมีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง โดยสรุปความเห็นได้ดังนี้

๑. ที่ประชุมมีข้อสังเกตในประเด็นการศึกษาแนวทางการฟื้นฟูห้วยคลิตี้จากการปนเปื้อนสารตะกั่วของกรมควบคุมมลพิษ จะถือเป็นขั้นตอนหนึ่งของการขจัดมลพิษที่เกิดขึ้นให้หมดสิ้นไปหรือไม่ เนื่องจากหากพิจารณาว่าการศึกษาแนวทางการฟื้นฟูห้วยคลิตี้ฯ เป็นขั้นตอนหนึ่งของการขจัดมลพิษที่เกิดขึ้นให้หมดสิ้นไป อาจเป็นการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาลจังหวัดกาญจนบุรี ที่ระบุว่า “ให้จำเลยทั้ง ๗ ร่วมกันขจัดมลพิษ ที่เกิดขึ้นให้หมดสิ้นไป หากจำเลยทั้ง ๗ ไม่ดำเนินการให้โจทก์ทั้ง ๑๕๐ มีอำนาจกระทำการแทนโดยจำเลยทั้ง ๗ เป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย”

๒. ที่ประชุมบางส่วนสนับสนุนให้กรมควบคุมมลพิษดำเนินการศึกษาแนวทางการฟื้นฟูห้วยคลิตี้จากการปนเปื้อนสารตะกั่ว เนื่องจากเห็นว่าการศึกษาดังกล่าวไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการขจัดมลพิษ นอกจากนี้ ยังเห็นว่าปัญหาการปนเปื้อนสารตะกั่วในห้วยคลิตี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นมาเป็นเวลานานแล้ว และมีการฟ้องร้อง บริษัท ตะกั่วคอนเซนเทรตส์ (ประเทศไทย) จำกัด จนปัจจุบันนี้บริษัทดังกล่าวได้ปิดกิจการไปแล้ว ดังนั้น จึงไม่มั่นใจว่าจำเลยจะมีศักยภาพในการขจัดมลพิษให้หมดสิ้นไปได้ รวมทั้งจะกำกับดูแลให้จำเลยดำเนินการขจัดมลพิษได้ถูกต้องตามหลักวิชาการได้อย่างไร ตลอดจนระยะเวลาในการดำเนินการดังกล่าวจะใช้เวลาเท่าไร ทั้งนี้ ย่อมจะส่งผลโดยตรงต่อประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน ในที่สุดแล้วหน่วยงานภาครัฐก็ต้องเข้าไปดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ดังนั้น กรมควบคุมมลพิษควรจะดำเนินการศึกษาฯ คู่ขนานกันไป เพื่อเป็นแนวทางเบื้องต้น และเป็นมาตรการเสริมเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน

อย่างไรก็ตาม ฝ่ายเลขานุการชี้แจงเพิ่มเติมว่า ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างจำเลยขออุทธรณ์คำพิพากษา ทั้งนี้ในส่วนของการกำกับดูแลให้จำเลยดำเนินการตามคำพิพากษาของศาลนั้น มีกระบวนการบังคับคดี ซึ่งถ้าจำเลยขอทุเลาการบังคับคดี ต้องมีหลักทรัพย์มาวางประกัน ถ้าหาหลักทรัพย์ไม่ได้ ก็จะบังคับคดีตามคำพิพากษาของศาลต่อไป

๓. ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อศาลมีคำพิพากษาให้จำเลยทั้ง ๗ ร่วมกันชำระเงินค่าเสียหายให้แก่โจทก์และให้จำเลยร่วมกันขจัดมลพิษที่เกิดขึ้นให้หมดสิ้นไป ในทางปฏิบัติการเริ่มต้นขจัดมลพิษ จำเลยย่อมต้องศึกษาแนวทางที่จะนำมาใช้ดำเนินการ ดังนั้น หากกรมควบคุมมลพิษดำเนินการศึกษาแนวทางการฟื้นฟูห้วยคลิตี้ จำเลยอาจใช้เป็นข้ออ้างในการรอฟผลการศึกษาของกรมควบคุมมลพิษ และในอนาคตอาจมีการฟ้องร้องในประเด็นอื่นๆ เนื่องจากคดียังไม่สิ้นสุด

นอกจากนี้ คำพิพากษาของศาลยังกล่าวไว้ว่า หากจำเลยไม่ดำเนินการให้โจทก์มีอำนาจกระทำการแทนโดยจำเลยเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ การดำเนินการต้องอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้วย กรณีนี้ โจทก์อาจร้องเรียนมาที่หน่วยงานราชการเพื่อให้

ดำเนินการได้ ดังนั้น จึงเห็นควรให้ชะลอการศึกษาการดำเนินงาน "โครงการศึกษาแนวทางการฟื้นฟูห้วยคลิตี้จากการปนเปื้อนสารตะกั่ว" ไว้ก่อน จนกว่าจะมีความชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องการดำเนินงานขจัดมลพิษในห้วยคลิตี้

มติ

เห็นชอบตามความเห็นของกรมควบคุมมลพิษ ในการทบทวนมติคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ในคราวการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ โดยให้กรมควบคุมมลพิษชะลอการดำเนินงาน "โครงการศึกษาแนวทางการฟื้นฟูห้วยคลิตี้จากการปนเปื้อนสารตะกั่ว" ไว้ก่อน จนกว่าจะมีความชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องการดำเนินงานขจัดมลพิษในห้วยคลิตี้

วาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

๔.๑ การกำหนดอัตราค่าบริการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร และเทศบาลเมืองเบตง จังหวัดยะลา

ฝ่ายเลขานุการนำเสนอเรื่องการกำหนดอัตราค่าบริการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร และเทศบาลเมืองเบตง จังหวัดยะลา สรุปได้ดังนี้

๑. ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๓๙-๒๕๔๘ สำนักงานกองทุนสิ่งแวดล้อม สนับสนุนงบประมาณในการก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอยแก่อำเภอปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) จำนวน ๒๖ แห่ง เป็นมูลค่ากว่า ๑,๓๘๕.๒ ล้านบาท แบ่งเป็น ๒ ระบบ คือ ระบบฝังกลบขยะมูลฝอยแบบถูกหลักสุขาภิบาลจำนวน ๒๔ แห่ง และระบบเตาเผาขยะติดเชื้อจำนวน ๒ แห่งโดยมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ กำหนดอัตราค่าบริการจัดการน้ำเสีย และค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอย และมาตรา ๙๓ ให้ส่วนราชการเจ้าของระบบจัดเก็บค่าบริการและค่าปรับ ทั้งนี้เงินที่จัดเก็บได้ให้นำมาหักส่งเข้ากองทุนสิ่งแวดล้อมตามอัตราส่วนร้อยละ ๓.๕ เท่าเทียมกันทุกแห่ง

๒. อัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมมลพิษแล้ว จำนวน ๒๐ พื้นที่ ได้แก่

- ทม.ตราด (การประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๑)
- ทม.สะเดา ทต.เขียงยี่น และ ทต.เมืองแกลง (การประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๑)
- ทม.ตากลี และ ทม.มหาสารคาม (การประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๒)
- ทน.ขอนแก่น ทม.เสนา ทม.สุโขทัยธานี ทม.ชุมพร และ ทม.แม่สอด (การประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒)
- ทน.ยะลา ทม.ปัตตานี ทม.วารินชำราบ ทม.ตะกั่วป่า และทม.ศรีสะเกษ (การประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒)
- ทม.นครพนม ทม.บ้านพรุ ทม.แสนสุข และทต.บางคล้า (การประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓)

โดย อบท. ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของท้องถิ่น อีก ๒ พื้นที่ ได้แก่ เมืองพัทยา และ ทน.พระนครศรีอยุธยา

๓. อัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยของ อบท. ที่ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และกรมควบคุมมลพิษได้จัดส่งอัตราค่าบริการดังกล่าวให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จำนวน ๑๖ พื้นที่ ได้แก่

- ทม.ตราด ทม.สละเตา ทต.เมืองแกลง และทต.เชียงยืน (การประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๒)

- ทม. ตาคลี และ ทม.มหาสารคาม (การประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒)

- ทน.ขอนแก่น ทม.เสนา ทม.สุโขทัยธานี ทม.ชุมพร ทม.แม่สอด ทน.ยะลา ทม.ปัตตานี ทม.วารินชำราบ ทม.ตะกั่วป่า และ ทม.ศรีสะเกษ (การประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓)

ในการประชุมครั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการขอเสนอการกำหนดอัตราค่าบริการจัดการขยะมูลฝอยของ ทม.ยโสธร จังหวัดยโสธร และ ทม.เบตง จังหวัดยะลา

๑) ทม.ยโสธร มีพื้นที่ ๙.๗ ตารางกิโลเมตร ประชากร ๒๐,๘๓๕ คน รายได้เฉลี่ยของประชากร ๓๓,๓๖๕ บาทต่อครัวเรือนต่อเดือน ได้รับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอยรวม วงเงิน ๕๒.๖๓๓ ล้านบาท เริ่มเดินระบบเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๓ ปัจจุบันมีปริมาณขยะมูลฝอยเข้ามากำจัด ๓๗.๔๕ ตันต่อวัน (ขยะมูลฝอยในเขตเทศบาล ๑๖.๗๗ ตันต่อวัน และหน่วยงานที่มากำจัดร่วม ๒๐.๖๘ ตันต่อวัน) โดยในปี ๒๕๕๒ ทม.ยโสธร มีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอย รวม ๖,๑๒๓,๓๑๙ บาท เมื่อวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะมูลฝอย (การเดินระบบและบำรุงรักษา) ในปี ๒๕๕๒-๒๕๖๕ มีค่ากำจัดขยะมูลฝอยเฉลี่ยตลอดอายุการเดินระบบที่ ๖๔๓ บาทต่อตัน สำหรับการพิจารณาค่ากำจัดขยะมูลฝอย กรมควบคุมมลพิษเสนอการกำหนดอัตราค่าบริการออกเป็น ๒ กรณี ได้แก่ ๑) การกำหนดอัตราค่าบริการที่เป็นช่วง (ต่ำและสูง) จากการวิเคราะห์พบว่า เมื่อรวมกับค่าบริการจัดเก็บในปัจจุบัน ๒๐ บาท จะมีค่าบริการจัดการขยะมูลฝอยขั้นต่ำ ๓๐-๔๒ บาท และขั้นสูง ๓๕-๔๖ บาทต่อครัวเรือนต่อเดือน และ ๒) การกำหนดอัตราค่าบริการที่เป็นอัตราเดียว เมื่อรวมกับค่าบริการจัดเก็บในปัจจุบัน ๒๐ บาท จะมีค่าบริการจัดการขยะมูลฝอยประมาณ ๓๓-๔๔ บาทต่อครัวเรือนต่อเดือน

๒) ทม.เบตง มีพื้นที่ ๗๘ ตารางกิโลเมตร ประชากร ๒๕,๘๘๘ คน รายได้เฉลี่ยของประชากร ๔๗,๖๔๓ บาทต่อครัวเรือนต่อเดือน ได้รับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอยรวม วงเงิน ๘๓.๗๐๒ ล้านบาท เริ่มเดินระบบเมื่อเดือนเมษายน ๒๕๔๕ ปัจจุบันมีปริมาณขยะมูลฝอยเข้ามากำจัด ๘๘.๓๕ ตันต่อวัน (ขยะมูลฝอยในเขตเทศบาล ๕๕.๑๓ ตันต่อวัน และหน่วยงานที่มากำจัดร่วม ๓๓.๒๒ ตันต่อวัน) โดยในปี ๒๕๕๑ ทม.เบตง มีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอย รวม ๓,๓๓๙,๑๔๔ บาท เมื่อวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะมูลฝอย (การเดินระบบและบำรุงรักษา) ในปี ๒๕๕๒-๒๕๖๕ มีค่ากำจัดขยะมูลฝอยเฉลี่ยตลอดอายุการเดินระบบที่ ๑๖๔ บาทต่อตัน สำหรับการพิจารณาค่ากำจัดขยะมูลฝอย กรมควบคุมมลพิษเสนอการกำหนดอัตราค่าบริการออกเป็น ๒ กรณี ได้แก่ ๑) การกำหนดอัตราค่าบริการที่เป็นช่วง (ต่ำและสูง) จากการวิเคราะห์พบว่า เมื่อรวมกับค่าบริการจัดเก็บในปัจจุบัน ๒๐ บาท จะมีค่าบริการจัดการขยะมูลฝอยขั้นต่ำ ๒๕-๓๕ บาท และ

ชั้นสูง ๓๐-๔๐ บาทต่อครัวเรือนต่อเดือน และ ๒) การกำหนดอัตราค่าบริการที่เป็นอัตราเดียว เมื่อรวมกับค่าบริการจัดเก็บในปัจจุบัน ๒๐ บาท จะมีค่าบริการจัดการขยะมูลฝอยประมาณ ๒๘-๓๘ บาทต่อครัวเรือนต่อเดือน

ที่ประชุมมีข้อสังเกตเรื่องความแตกต่างของอัตราค่าบริการจัดการขยะมูลฝอยของ ทม.ยโสธร และ ทม.เบตง กล่าวคือ อัตราค่าบริการจัดการขยะมูลฝอยของ ทม.ยโสธร มีอัตราที่สูงกว่าอัตราค่าบริการฯ ของ ทม.เบตงค่อนข้างมาก ทั้งที่เทศบาลทั้ง ๒ แห่ง มีจำนวนประชากรใกล้เคียงกัน และปริมาณขยะมูลฝอยของ ทม.เบตงมีปริมาณมากกว่า ทม.ยโสธร กว่าเท่าตัว แต่มีค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกันมาก และเทศบาลทั้ง ๒ แห่งนี้ มีการจัดการขยะมูลฝอยได้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลหรือไม่ ซึ่งกรมควบคุมมลพิษควรมีเกณฑ์กลางที่ใช้ในการพิจารณาอัตราค่าบริการจัดการขยะมูลฝอยเพื่อให้เป็นฐานข้อมูลในการคำนวณ

ฝ่ายเลขานุการชี้แจงเพิ่มเติมว่า ความแตกต่างของอัตราค่าบริการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลทั้ง ๒ แห่ง เกิดจากความแตกต่างของค่าใช้จ่ายในส่วนของบุคลากร และค่าดินที่ใช้ฝังกลบ โดย ทม.เบตงมีค่าใช้จ่ายทั้ง ๒ ส่วนนี้น้อยกว่า ทม.ยโสธร นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาเรื่องระยะทางการขนส่งจากเทศบาลไปสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย พบว่า ระยะทางจากเทศบาลไปสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยของ ทม.เบตง มีระยะทาง ๓ กิโลเมตร ส่วน ทม.ยโสธร มีระยะทาง ๑๕ กิโลเมตร ทำให้มีค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ในการคำนวณอัตราค่าบริการจัดการขยะมูลฝอย กรมควบคุมมลพิษใช้ฐานข้อมูลการคำนวณอัตราค่าบริการจัดการขยะมูลฝอยของทุกเทศบาลในฐานเดียวกัน อย่างไรก็ตาม กรมควบคุมมลพิษรับที่จะไปดำเนินการชี้แจงและแนะนำการดำเนินการฝังกลบขยะมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะให้กับ ทม.เบตง ต่อไป

มติ

เห็นชอบตามความเห็นที่กรมควบคุมมลพิษเสนอ ดังนี้

๑. เห็นชอบกับอัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร และเทศบาลเมืองเบตง จังหวัดยะลา โดยให้กำหนดอัตราค่าบริการที่เป็นแบบอัตราขั้นต่ำ-ชั้นสูงตามที่กรมควบคุมมลพิษเสนอ

๒. เห็นชอบให้นำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาให้เทศบาลเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร เทศบาลเมืองเบตง จังหวัดยะลา ดำเนินงานตามความเห็นของกรมควบคุมมลพิษในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

๔.๒ การดำเนินงานจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ฝ่ายเลขานุการรายงานต่อที่ประชุม สรุปได้ดังนี้

๑. ปัจจุบันระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน จำนวน ๑๐๑ ระบบ ภายใต้การบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) จำนวน ๘๘ พื้นที่ (รวมกรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา) มีการดำเนินงานกำหนดอัตราค่าบริการบำบัดน้ำเสีย ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ อปท. ที่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๘๘ (ใช้เงินกองทุนสิ่งแวดล้อมในการจัดสร้างระบบฯ) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ (รวม ๙ พื้นที่)

/- ดำเนินการ...

- ดำเนินการออกเทศบัญญัติและจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียแล้ว จำนวน ๓ พื้นที่ ได้แก่ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เทศบาลตำบลท่าแร่ จังหวัดสกลนคร และเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

- ดำเนินการออกเทศบัญญัติแล้วแต่ยังไม่ได้จัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสีย โดยอยู่ระหว่างการสำรวจและจัดทำฐานข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษที่อยู่ในเขตพื้นที่ให้บริการบำบัดน้ำเสีย จำนวน ๒ พื้นที่ ได้แก่ เทศบาลตำบลกระนวน จังหวัดกาฬสินธุ์ และเทศบาลตำบลหัวขวาง จังหวัดมหาสารคาม

- อยู่ระหว่างดำเนินการยกเว้นและออกเทศบัญญัติกำหนดอัตราค่าบริการบำบัดน้ำเสีย จำนวน ๔ พื้นที่ ได้แก่ เทศบาลเมืองแม่สอด จังหวัดตาก เทศบาลเมืองมุกดาหาร เทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และเทศบาลเมืองป่าตอง จังหวัดภูเก็ต

กลุ่มที่ ๒ อปท. ที่ไม่เข้าข่ายต้องดำเนินการกำหนดอัตราค่าบริการบำบัดน้ำเสียตามมาตรา ๘๘ รวม ๓ พื้นที่ แต่ดำเนินการออกเทศบัญญัติจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียแล้ว ได้แก่ เทศบาลเมืองแสนสุข เทศบาลเมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี และเทศบาลตำบลบ้านเพ จังหวัดระยอง

กรมควบคุมมลพิษ พิจารณาแล้วเห็นว่า อปท. ที่ดำเนินการกำหนดอัตราค่าบริการบำบัดน้ำเสีย มีเพียง ๑๒ พื้นที่ (จากทั้งหมด ๘๘ พื้นที่ที่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน) คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๘ นอกจากนี้ยังมีปัญหาอุปสรรคในการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสีย ดังนั้น เพื่อผลักดันหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Pays Principle: PPP) ในพื้นที่ อปท. ที่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชนที่เหลือ กรมควบคุมมลพิษจึงมีข้อคิดเห็นและเสนอแนะดังนี้

๑. กรณีการกำหนดอัตราค่าบริการบำบัดน้ำเสียตามมาตรา ๘๘ เห็นควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งกำกับดูแลให้มีการออกเทศบัญญัติการดำเนินการจัดเก็บค่าบริการและติดตามการหักส่งเงินคืนกองทุน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บค่าบริการ

๒. กรณีการกำหนดอัตราค่าบริการบำบัดน้ำเสียที่ไม่เข้าข่ายตามมาตรา ๘๘ เห็นควรให้กระทรวงมหาดไทยกำกับดูแลให้ อปท. ที่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมดำเนินการออกเทศบัญญัติและจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสีย

๓. อปท. ที่จัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียแล้วบางแห่ง ยังมีปัญหาเรื่องประสิทธิภาพในการจัดเก็บค่าบริการฯ เช่น เมืองพัทยา เทศบาลเมืองศรีราชา เป็นต้น จึงเห็นควรให้ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสีย โดยผลักดันให้มีการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียรวมกับค่าน้ำประปา

๔. ในการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กรมควบคุมมลพิษได้เสนอแก้ไขมาตรา ๘๘ ให้ครอบคลุมกรณีที่ใช้เงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นในการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวม เนื่องจาก อปท. ส่วนใหญ่ต้องการให้ส่วนกลางดำเนินการกำหนดอัตราค่าบริการให้เหมือนกรณีการดำเนินการตามมาตรา ๘๘ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ที่ประชุมเห็นชอบในหลักการเกี่ยวกับการผลักดันการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียในพื้นที่ อปท. ที่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชนให้มีประสิทธิภาพ โดยมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะโดยสรุปดังนี้

๑. ในการเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียเป็นเรื่องของ อปท. ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การเมืองในท้องถิ่นนั้น กระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นหน่วยงานส่วนกลางอาจไม่สามารถเข้าไปกำกับในเรื่องการออก เทศบัญญัติในการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียได้ อย่างไรก็ตาม หากผลักดันการจัดเก็บค่าบริการฯ ไปที่ผู้ว่า ราชการจังหวัดจะสามารถกำกับ อปท. ได้โดยตรง

๒. ประเด็นสำคัญประการหนึ่งในการผลักดันประสิทธิภาพในการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสีย คือการทำให้ประชาชน และ อปท. ตระหนักและมีจิตสำนึกในหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Pays Principle: PPP) เพราะถึงแม้ในพื้นที่นั้นระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชนจะไม่สามารถเดินระบบได้ หรือในท้องถิ่น นั้นไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการใช้น้ำย่อมก่อให้เกิดน้ำเสีย ดังนั้น ท้องถิ่นจะต้องมีการจัดการ น้ำเสียซึ่งประชาชนควรให้ความร่วมมือในการจ่ายค่าบริการเพื่อบำบัดน้ำเสีย

๓. ผู้แทนจากองค์การจัดการน้ำเสียชี้แจงในที่ประชุมเพิ่มเติมว่า ข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษเพื่อ ใช้ในการบริหารจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม รวมถึงการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียในพื้นที่ที่มีระบบบำบัดน้ำเสีย รวมของชุมชน อปท. สามารถรวบรวมได้จากกองช่าง ฝ่ายสาธารณสุข และมี อปท.บางพื้นที่ที่มีความประสงค์จะ จัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสีย

๔. ฝ่ายเลขานุการรับข้อสังเกตของคณะกรรมการควบคุมมลพิษประกอบการนำเสนอต่อ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาต่อไป โดยจะเสนอรวมกับเรื่องการจัดเก็บค่าบริการ จัดการขยะมูลฝอยไปในคราวเดียวกันด้วย

มติ

๑. เห็นชอบให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปดำเนินการ ดังนี้

๑.๑ ให้กระทรวงมหาดไทยประสาน อปท. ที่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมให้ออกเทศบัญญัติ และจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสีย โดยเฉพาะพื้นที่ที่ใช้เงินกองทุนสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมและสนับสนุนให้ อปท. ทั่วประเทศจัดเก็บข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษ เพื่อใช้ในการบริหารจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม รวมถึงการจัดเก็บ ค่าบริการบำบัดน้ำเสียในพื้นที่ที่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชนแล้ว

๑.๒ ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานกองทุน สิ่งแวดล้อม) เร่งรัดและติดตามการดำเนินงานจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียของ อปท. ที่ใช้เงินกองทุนสิ่งแวดล้อม และให้รายงานผลต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบเป็นระยะต่อไป

๑.๓ ให้กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนการเพิ่มศักยภาพ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดเก็บค่าบริการ และการส่งเสริมความร่วมมือจากประชาชนในการจ่าย ค่าบริการบำบัดน้ำเสีย๒. มอบหมายให้กรมควบคุมมลพิษจัดทำวาระการดำเนินงานจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสีย และค่าบริการจัดการขยะมูลฝอยเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาต่อไป

๔.๓ การกำหนดให้อาคารประเภท ข. เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

ฝ่ายเลขานุการรายงานต่อที่ประชุม สรุปได้ดังนี้

๑. ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ออกประกาศกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด โดยกำหนดประเภทของอาคาร ก. เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม และดำเนินการติดตามตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษอาคารประเภท ก. ต่อเนื่องมาตลอด พร้อมกับรวบรวมข้อมูลจำนวนของแหล่งกำเนิดมลพิษอาคารประเภท ก.-จ. ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากหน่วยงานต่างๆ พบว่าการขยายตัวของชุมชนทำให้ปัญหามลพิษทางน้ำทวีความรุนแรงขึ้น ประกอบกับการก่อสร้างอาคารมีขนาดเล็กลง จึงควรพิจารณาเพิ่มประเภทของอาคารที่ต้องถูกควบคุมให้ครอบคลุมแหล่งกำเนิดมลพิษขนาดเล็กมากขึ้น ซึ่งจะเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษชุมชนและบรรเทาปัญหามลพิษทางน้ำในภาพรวมของประเทศต่อไป

๒. ควรพิจารณากำหนดให้อาคารประเภท ข. ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษเพิ่มเติม เนื่องจากมีขนาดใหญ่รองจากอาคารประเภท ก. ปริมาณการปล่อยมลพิษค่อนข้างสูง ซึ่งจะเพิ่มกลไกการบังคับใช้กฎหมายให้กับเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ และยังสอดคล้องกับกฎหมายควบคุมอื่นๆ ด้วย เช่น ที่ดินจัดสรร และการกำหนดประเภทโครงการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) เป็นต้น กรมควบคุมมลพิษจึงได้จัดทำร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.) ซึ่งเป็นการยกย่องตามมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยกำหนดให้อาคารประเภท ข. เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม และให้มีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ที่ประชุมเห็นชอบในหลักการดังกล่าว โดยมีข้อสังเกตดังนี้

๑. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาดมีความแตกต่างกับกฎกระทรวงฉบับที่ ๔๔ (พ.ศ. ๒๕๓๘) และกฎกระทรวงฉบับที่ ๕๑ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ภายใต้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือไม่ ซึ่งฝ่ายเลขานุการชี้แจงว่า ไม่มีความแตกต่างในเนื้อหาสาระแต่จะมีความแตกต่างกันในเรื่องการติดตามตรวจสอบให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงฯ

๒. กรมควบคุมมลพิษได้มีการติดตามตรวจสอบและควบคุมให้อาคารประเภท ก ปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมให้ได้ตามมาตรฐานฯ หรือไม่อย่างไร ฝ่ายเลขานุการให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า จากการติดตามตรวจสอบอาคารประเภท ก ในกรณีที่พบว่า อาคารประเภท ก ไต ที่ปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมไม่ได้ตามมาตรฐานฯ เจ้าหน้าที่จะดำเนินการเร่งรัดให้แหล่งกำเนิดมลพิษปฏิบัติตามคำสั่ง

/โดยใช้มาตรการ...

โดยใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บังคับใช้
เนื่องจากพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่ได้ระบุบทลงโทษไว้

มติ

๑. เห็นชอบให้อาคารประเภท ข. เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ต้องถูกควบคุมการระบายน้ำทิ้ง
ตามมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๒. เห็นชอบกับร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนด
ประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่
สิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.) ตามที่กรมควบคุมมลพิษเสนอ

ประธานฯ ขอเลื่อนการพิจารณาวันที่เหลือทั้งหมดไปในการประชุมครั้งต่อไป ซึ่งนายสุพัฒน์
หวังวงศ์วัฒนา อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ขอเสนอให้มีการประชุม
คณะกรรมการควบคุมมลพิษครั้งต่อไปในวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔ เวลา ๑๓.๓๐ น. โดยใช้เอกสารการประชุมชุดเดิม

ปิดประชุม เวลา ๑๖.๕๐ น.

นางกัญชลิ นาวิกภูมิ

นางนันทิwa พิตยานิยม

นางสาวณัฐินีพร สร้อยสูงเนิน

ผู้บันทึกรายงานการประชุม

นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา

ผู้ตรวจรายงานการประชุม